

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลของ curcuminoids และ analogs ต่อเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

สำหรับสาร curcuminoids และ analogs ที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบความเป็นพิษ (toxicity) ของสารต่อเซลล์ก่อนที่จะคัดเลือกสาร และความเข้มข้นของสารที่เหมาะสมในการนำมาทดสอบต่อผลการต้านการตายในเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังจากได้รับการเหนี่ยวนำการตายด้วยแคดเมียม (CdCl_2) ซึ่งสารที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ศึกษา จะต้องเป็นสารที่ไม่มีความเป็นพิษ (non-toxicity) ต่อเซลล์ โดยทำการทดสอบให้เซลล์ไตเพาะเลี้ยงได้รับสารโครงสร้างที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งเป็นสารต้นแบบ (curcuminoid compounds) รวมทั้งสารโครงสร้างที่ 4, 5 และ 6 ซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ (analog) ในระดับความเข้มข้น 5, 10, 20, 30 และ 40 μM เป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกสารที่จะนำไปศึกษาจะต้องเลือกสาร และระดับความเข้มข้นที่ไม่ทำให้การมีชีวิตของเซลล์ (% cell viability) ลดลงต่ำกว่า 95% (หมายถึงสารที่นำมาใช้ไม่ควรีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลงเกิน 5% เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม)

ผลการทดสอบความเป็นพิษ (toxicity) ของความเข้มข้นของสารแต่ละสาร เมื่อพิจารณาค่า % cell viability เทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตาราง 2 พบว่า สารโครงสร้างที่ 1, 2 และ 3 ในระดับความเข้มข้น 30 μM มีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลง $84.149 \pm 1.66\%$, $82.903 \pm 0.61\%$ และ $85.303 \pm 1.81\%$ ตามลำดับ สารโครงสร้างที่ 4 ในความเข้มข้น 20 μM พบว่ามีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลง $93.971 \pm 0.51\%$ ส่วนสารโครงสร้างที่ 5 และ 6 ที่ความเข้มข้น 10 μM พบว่ามีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลง $89.995 \pm 1.39\%$ และ $86.916 \pm 0.80\%$ ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ความเป็นพิษของสาร curcuminoids และ analog ในระดับความเข้มข้น 5, 10, 20, 30 และ 40 μM จะเห็นได้ว่าสารแต่ละสารในแต่ละระดับความเข้มข้นมีผล (effect) ต่อการมีชีวิตของเซลล์ (cell viability) ซึ่งพบว่า สารโครงสร้างที่ 5 และ 6 มีความเป็นพิษต่อการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงมากที่สุด เมื่อเทียบกับสารในโครงสร้างอื่น เนื่องจากพิจารณาในความเข้มข้นของสารโครงสร้างที่ 5 และ 6 จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ระดับความเข้มข้น 10 μM มีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลงต่ำกว่า 95% ซึ่งมีช่วงความปลอดภัยต่อการทดสอบในเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่น้อยจึงไม่เหมาะที่จะนำไปทดสอบ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสารที่เหมาะสมในการนำไปใช้ทดสอบ ได้แก่ สาร

curcuminoids โครงสร้างที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งเป็นสารต้นแบบ รวมทั้งสารโครงสร้างที่ 4 ซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ (analogs) ในการทดสอบ

สำหรับการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของสารเพื่อใช้ในการทดสอบ จะเห็นได้ว่าที่ระดับความเข้มข้น 5 μM ของแต่ละโครงสร้างของสาร curcuminoids รวมทั้ง analogs ซึ่งได้แก่โครงสร้างที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ไม่มีผลต่อการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง โดยวิเคราะห์ได้จากค่า % cell viability $104.490 \pm 0.47\%$, $103.867 \pm 1.32\%$, $104.013 \pm 1.13\%$, $105.039 \pm 0.32\%$, $100.073 \pm 0.42\%$ และ $100.293 \pm 0.50\%$ ตามลำดับ เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังนั้นจากผลการทดลองสรุปได้ว่า ความเข้มข้นของสาร curcuminoids ที่เหมาะสมในการนำไปใช้ทดสอบคือ สารที่ความเข้มข้น 5 μM

สำหรับการเตรียมสาร curcuminoids และ analogs ในการทำละลายได้ใช้ Dimethyl sulfoxide (DMSO) เป็นตัวทำละลาย ซึ่งในการทดสอบ solvent control พบว่า DMSO ในความเข้มข้นที่ใช้ไม่มีผลต่อการตายของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

ตาราง 2 ผลการศึกษาความมีชีวิตของเซลล์ด้วยวิธี MTT assay จากเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับ curcuminoids และ analogs ที่ระดับความเข้มข้น 5, 10, 20, 30, และ 40 μM เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

โครงสร้าง	ความเข้มข้นของสาร (μM)				
	5	10	20	30	40
1	104.490 ± 0.47	101.558 ± 0.58	95.016 ± 0.65	84.149 ± 1.66	81.565 ± 0.42
2	103.867 ± 1.32	100.770 ± 0.87	95.565 ± 1.63	82.903 ± 0.61	81.125 ± 0.25
3	104.013 ± 1.13	100.055 ± 0.56	96.940 ± 1.20	85.303 ± 1.81	79.329 ± 1.15
4	105.039 ± 0.32	101.942 ± 0.70	93.971 ± 0.51	83.013 ± 0.75	79.989 ± 0.36
5	100.073 ± 0.42	89.995 ± 1.39	85.065 ± 0.45	80.227 ± 1.19	78.889 ± 0.36
6	100.293 ± 0.50	86.916 ± 0.80	81.253 ± 1.00	72.018 ± 0.70	69.764 ± 0.72

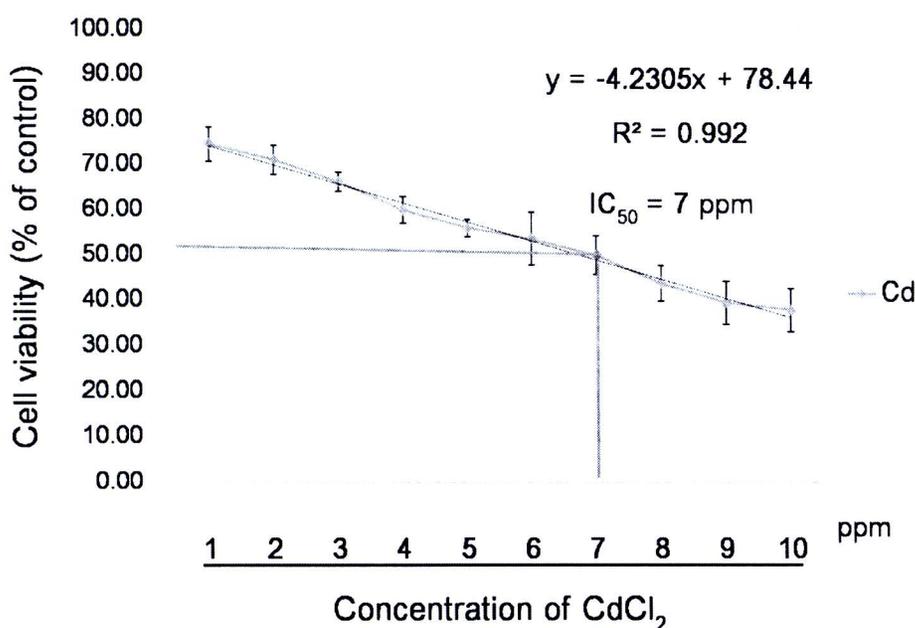
หมายเหตุ : ค่าในตารางแสดงเป็นค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D., จำนวนการทดลอง 3 ซ้ำ

ผลของแคดเมียมต่อเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

สำหรับการทดสอบผลของแคดเมียม (CdCl_2) ต่อเซลล์ไตเพาะเลี้ยง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความเข้มข้น (concentration) ของแคดเมียม ในการนำไปใช้ทดสอบต่อการเหนี่ยวนำการตายแบบอะพอพโทซิส โดยทำการทดสอบให้เซลล์ไตเพาะเลี้ยงได้รับแคดเมียมที่ระดับความเข้มข้น 1-10 ppm (parts per million; 1 ส่วนในล้าน) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งจากการวิเคราะห์การมีชีวิตของเซลล์ (% cell viability) ด้วยเทคนิค MTT assay พบว่า ในแต่ละความเข้มข้นของแคดเมียม (1-10 ppm) มีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยพบว่า ที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 7 ppm มีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลงถึง 50% (IC_{50} = inhibitory concentration of 50% growth) ดังแสดงในภาพ 31

จากผลการทดลองอาจสรุปได้ว่า ในแต่ละความเข้มข้นของแคดเมียม (CdCl_2) มีผลต่อการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง เมื่อเซลล์ได้รับแคดเมียมที่ระดับความเข้มข้นที่สูงขึ้น ส่งผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลงมากขึ้นด้วย ซึ่งค่า IC_{50} ที่ได้ทำให้สามารถเลือกใช้ความเข้มข้นของแคดเมียมต่อการเหนี่ยวนำการตายในเซลล์ไตเพาะเลี้ยง เนื่องจากที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 7 ppm มีผลทำให้เกิดการตายของเซลล์ถึง 50 % ในเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งเป็นระดับความเข้มข้นของแคดเมียมที่มีความเป็นพิษสูง อาจส่งผลให้เซลล์ไตเพาะเลี้ยงเกิดการตายแบบเนโครซิสมากกว่าการตายแบบอะพอพโทซิส ด้วยวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะการตายแบบอะพอพโทซิส โดยจะทำการศึกษายีนแบบการได้รับแคดเมียมตามลักษณะที่เป็นจริงในการได้รับพิษแคดเมียมตามธรรมชาติ คือ ได้รับแคดเมียมในปริมาณน้อยแล้วค่อยๆสะสมจนทำให้เซลล์ไตเพาะเลี้ยงเกิดการตายแบบอะพอพโทซิส ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงได้เลือกใช้ระดับความเข้มข้นของแคดเมียมที่ต่ำกว่า 7 ppm ซึ่งในการทดลองผลของ curcuminoids และ analogs ต่อเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังได้รับการเหนี่ยวนำการตายด้วยแคดเมียม พบว่าสาร curcuminoids และ analogs สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์มากขึ้น ที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 2-3 ppm ดังแสดงในภาพ 32-34

ภาพ 31 แสดงผลทดสอบการมีชีวิตของเซลล์ด้วยเทคนิค MTT assay ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียมในระดับความเข้มข้น 1-10 ppm พบว่าที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 7 ppm ทำให้การมีชีวิตของเซลล์ลดลงถึง 50% (IC_{50} = inhibitory concentration of 50% growth) (ค่าในกราฟแสดงเป็นค่าเฉลี่ย Mean±S.D.)

ผลของ curcuminoids และ analogs ต่อเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังได้รับการเหนี่ยวนำการตายด้วยแคดเมียม

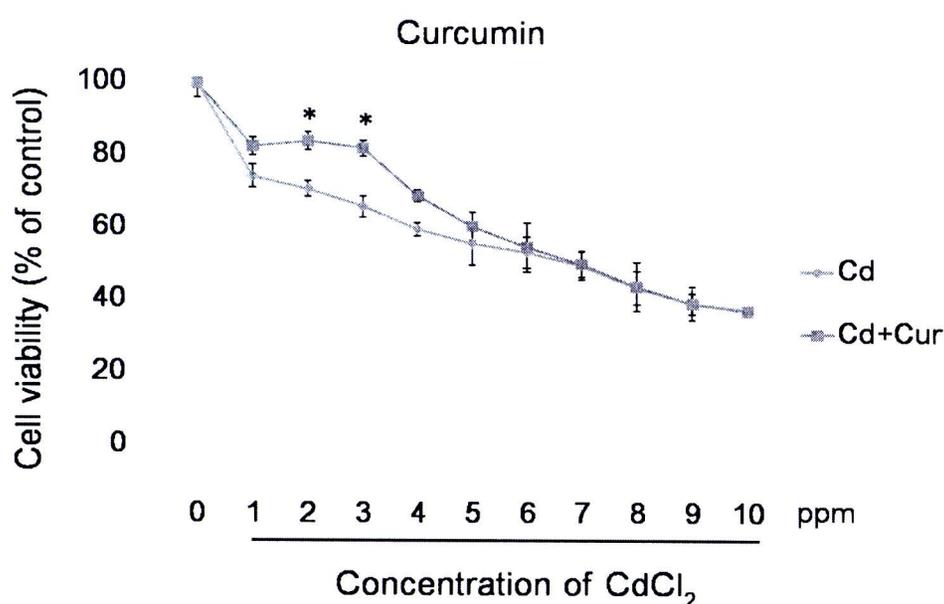
จากผลการวิเคราะห์สาร curcuminoids และ analogs ที่เหมาะสมในการนำมาทดสอบ ได้แก่ สารโครงสร้างที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งเป็นสารต้นแบบ และสารโครงสร้างที่ 4 ซึ่งเป็น analog นอกจากนี้ในงานวิจัยของห้องปฏิบัติการ ศ.ดร. อภิชาติ สุขสำราญ พบว่า ขมิ้นชันที่พบตามธรรมชาติ มีส่วนผสมของสารประกอบทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ curcumin, demethoxycurcumin และ bisdemethoxycurcumin ในอัตราส่วน 76.0, 20.2 และ 3.8% ตามลำดับ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จึงได้สนใจในการทำเลียนแบบสารสกัดขมิ้นชันที่พบในตามธรรมชาติ โดยทดลองผสมสาร curcuminoids (mixture) ของสารโครงสร้างที่ 1, 2 และ 3 ในอัตราส่วน 75:15:10% ตามลำดับเพื่อนำมาทดสอบในการศึกษาครั้งนี้ด้วย โดยในการทดลองได้ทำการทดสอบผลของสาร curcuminoids สารที่ 1 (curcumin) สารที่ 4 (Mono-O-demethylcurcumin) และสารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) ที่ความเข้มข้น 5 μ M ในเซลล์ไตเพาะเลี้ยงจากการเหนี่ยวนำการตาย

ด้วยแคดเมียมที่ระดับความเข้มข้น 1-10 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากผลการทดลองวิเคราะห์ที่ได้ ดังนี้

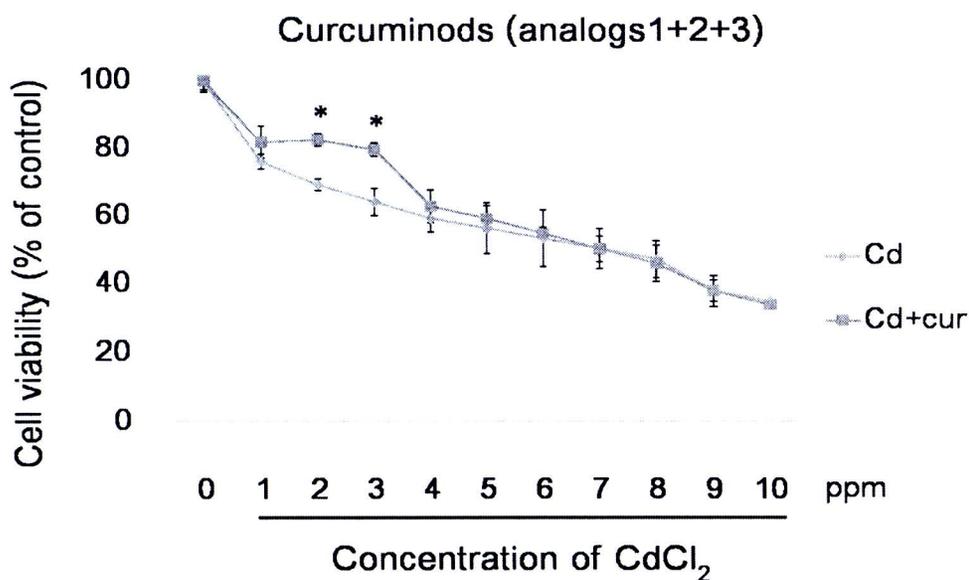
กลุ่มที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) พบว่า ที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 2 และ 3 ppm สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม สำหรับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 4 (Mono-O-demethylcurcumin) พบว่า ที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 3 ppm สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 32, 33 และ 34 จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบจะเห็นได้ว่า ในช่วงระดับความเข้มข้นของแคดเมียมที่สูงขึ้น (5-10 ppm) พบว่า กลุ่มที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) และสารที่ 4 (Mono-O-demethylcurcumin) ไม่สามารถช่วยต้านการตายของเซลล์ได้ แต่ที่ระดับความเข้มข้นต่ำกว่า 5 ppm (1-4 ppm) พบว่า สาร curcuminoids และ analogs สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์มากขึ้น ซึ่งพบว่าสาร curcuminoids และ analogs นี้สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์ได้ดีที่สุดที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 2-3 ppm ดังนั้นสรุปผลการทดลองได้ว่าสารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) และสารที่ 4 (Mono-O-demethylcurcumin) มีผลช่วยในการต้านตายของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังได้รับแคดเมียมที่ระดับความเข้มข้น 3 ppm

นอกจากนี้ยังได้ทำการการศึกษาผลของสาร curcuminoids และ analogs ในระดับความเข้มข้นที่ 2.5 และ 5 μM ต่อการต้านการตายของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงจากการเหนี่ยวนำการตายด้วยแคดเมียมความเข้มข้นที่ 3 ppm ในการทดลองได้ทำการทดสอบกลุ่มสาร curcuminoids ต้นแบบซึ่งได้แก่ สารที่ 1 สารที่ 2 และสารที่ 3 นอกจากนี้ยังทดสอบกลุ่มสารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) และสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) ที่เป็นสารสังเคราะห์ (analog) จากผลการทดลองพบว่า กลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) และ สารที่ 2 (demethoxycurcumin) ที่ความเข้มข้น 2.5 และ 5 μM มีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม ส่วนกลุ่มที่ได้รับสารที่ 3 (bisdemethoxycurcumin) ที่ความเข้มข้น 5 μM มีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และกลุ่มที่ได้รับสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) ที่ความเข้มข้น 2.5 μM มีผลทำให้การมีชีวิตของเซลล์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม ซึ่งในกลุ่มที่ได้สารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) พบว่า มีผลทำให้

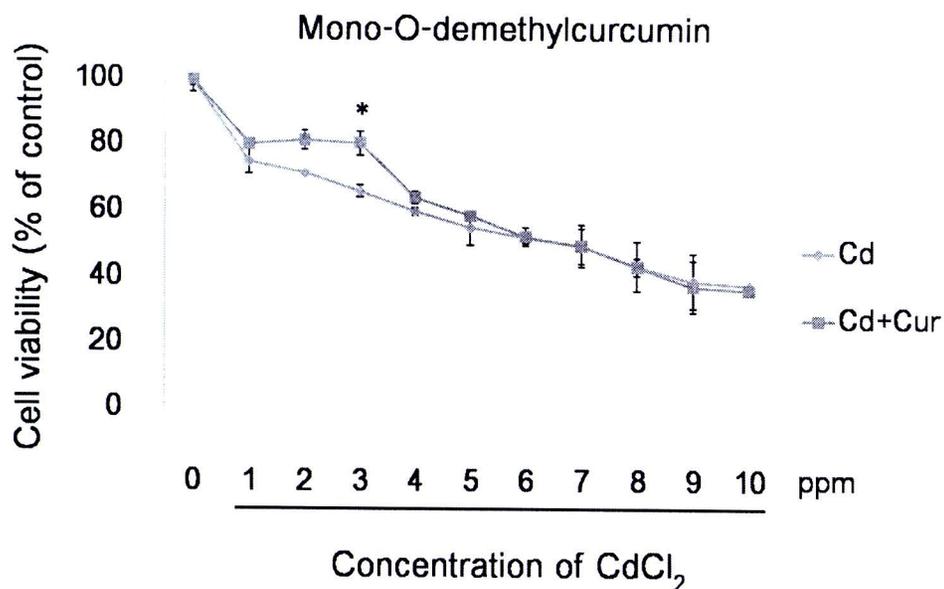
การมีชีวิตของเซลล์เพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p>0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 35 จากผลการทดลองอาจสรุปได้ว่าสาร curcuminoids และ analogs ที่นำมาทดสอบมีผลในการช่วยด้านการตายของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง หลังจากได้รับการเหนี่ยวนำด้วยแคดเมียมซึ่งพบว่าสารที่ 1 (curcumin) สารที่ 2 (demethoxycurcumin) สารที่ 3 (bisdemethoxycurcumin) และสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) มีผลในการช่วยด้านการตายได้ดีกว่าสารที่เป็น mixture (analog 1+2+3)

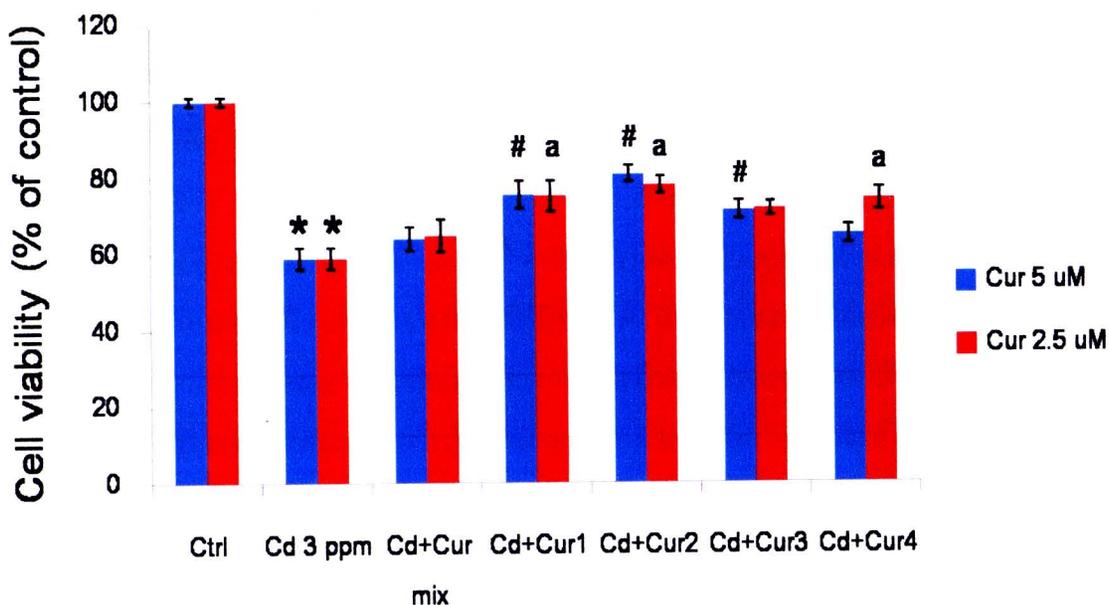
ภาพ 32 ผลการทดสอบการมีชีวิตของเซลล์ด้วยเทคนิค MTT assay ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) ความเข้มข้น 5 μ M ต่อระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 1-10 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง พบว่าที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 2 และ 3 ppm สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญ ($*p<0.05$ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม) (ค่าในกราฟแสดงเป็นค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

ภาพ 33 ผลการทดสอบการมีชีวิตของเซลล์ด้วยเทคนิค MTT assay ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสาร curcuminoids (mixture) ความเข้มข้น 5 μ M ต่อระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 1-10 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง พบว่าที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 2 และ 3 ppm สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญ (* $p < 0.05$ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม) (ค่าในกราฟแสดงเป็นค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

ภาพ 34 ผลการทดสอบการมีชีวิตของเซลล์ด้วยเทคนิค MTT assay ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) ความเข้มข้น 5 μ M ต่อระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 1-10 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง พบว่าที่ระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 3 ppm สามารถช่วยเพิ่มการมีชีวิตของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญ ($*p < 0.05$ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม) (ค่าในกราฟแสดงเป็นค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

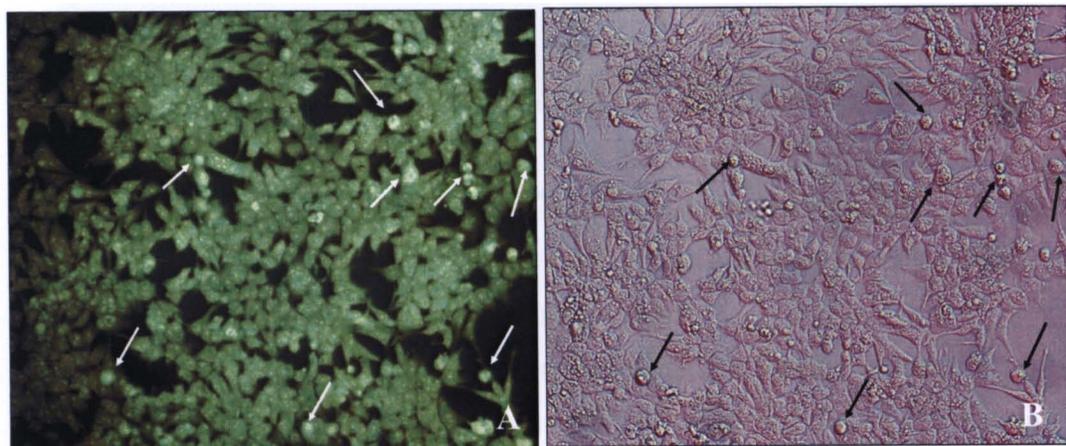

ภาพ 35 ผลการทดสอบการมีชีวิตของเซลล์ด้วยเทคนิค MTT assay ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังได้รับ curcuminoids และ analogs ในความเข้มข้น 2.5 และ 5 μM ต่อระดับความเข้มข้นของแคดเมียม 3 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง พบว่าสารที่ 1 (curcumin) สารที่ 2 (demethoxycurcumin) สารที่ 3 (bisdemethoxycurcumin) และสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) มีผลในการช่วยต้านการตายได้ดีกว่าสารที่เป็น mixture (analog 1+2+3) (กราฟแต่ละแห่งแสดงเป็นค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.) ($p < 0.05$ เทียบกลุ่มควบคุม ^{*} $p < 0.05$ เทียบกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ^a $p < 0.05$ เทียบกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม)

ผลของแคดเมียมต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้าน morphology ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

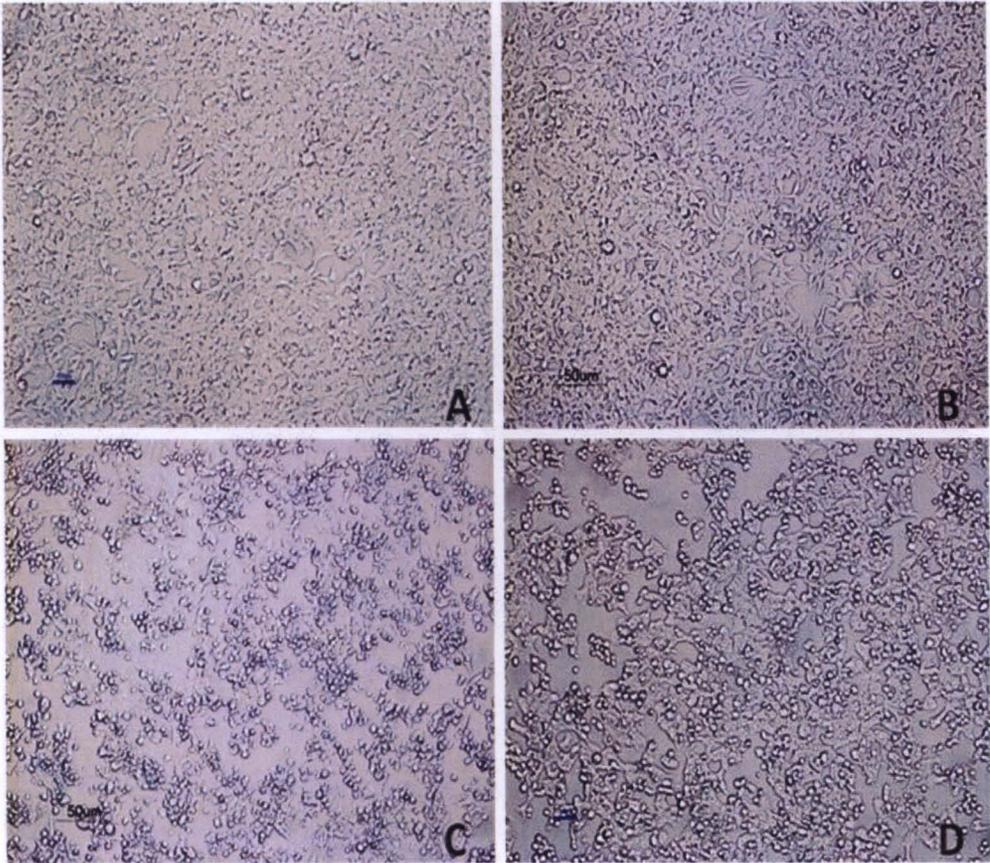
สำหรับการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางด้าน morphology เพื่อทดสอบลักษณะการตายของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงแบบอะพอโทซิส โดยการย้อมสีลงในเซลล์ไตเพาะเลี้ยงด้วย propidium iodide และ acridine orange ซึ่ง propidium iodide เป็นสีที่สามารถเข้าไปในนิวเคลียสของเซลล์ไม่มีชีวิต ดังนั้นเมื่อย้อมด้วย propidium iodide จึงเกิดการติดสีที่นิวเคลียส ส่วน acridine orange เป็นสีที่สามารถย้อมติดที่นิวเคลียสของเซลล์ที่มีชีวิต ดังนั้นเมื่อเซลล์ถูกย้อมด้วย propidium iodide และ acridine orange พบเซลล์มีรูปร่างกลมติดสีฟลูออเรสเซนต์สองสีซ้อนทับกันอย่างเด่นชัด ซึ่งเป็นการแสดงลักษณะของการเกิด nuclear condensation ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังถูกเหนี่ยวนำการตายด้วยแคดเมียม และหากเมื่อนำเซลล์ที่ย้อมไปส่องภายใต้กล้องจุลทรรศน์พบว่า ตำแหน่งที่เกิดลักษณะ nuclear condensation เซลล์มีลักษณะหดตัวเล็กลง และกลม ดังแสดงในภาพ 36 จากผลการทดลองอาจสรุปได้ว่า แคดเมียม (CdCl_2) มีผลทำให้เซลล์ไตเพาะเลี้ยงเกิดการตายแบบอะพอโทซิส

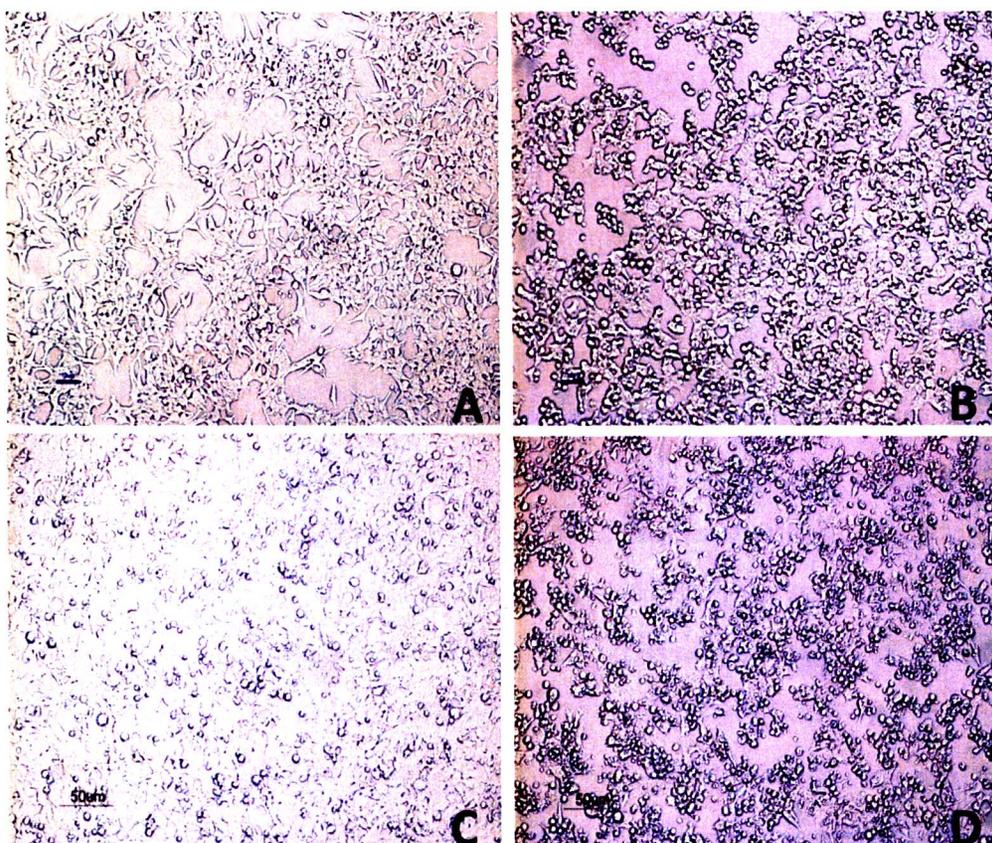
ภาพ 36 แสดงลักษณะการเกิด nuclear condensation (ตามลูกศรชี้) ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงบนจานเพาะเลี้ยง หลังได้รับแคดเมียม 3 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

A = เซลล์ไตเพาะเลี้ยง ภายใต้กล้องฟลูออเรสเซนต์

B = เซลล์ไตเพาะเลี้ยง ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ (Phase-contrast)

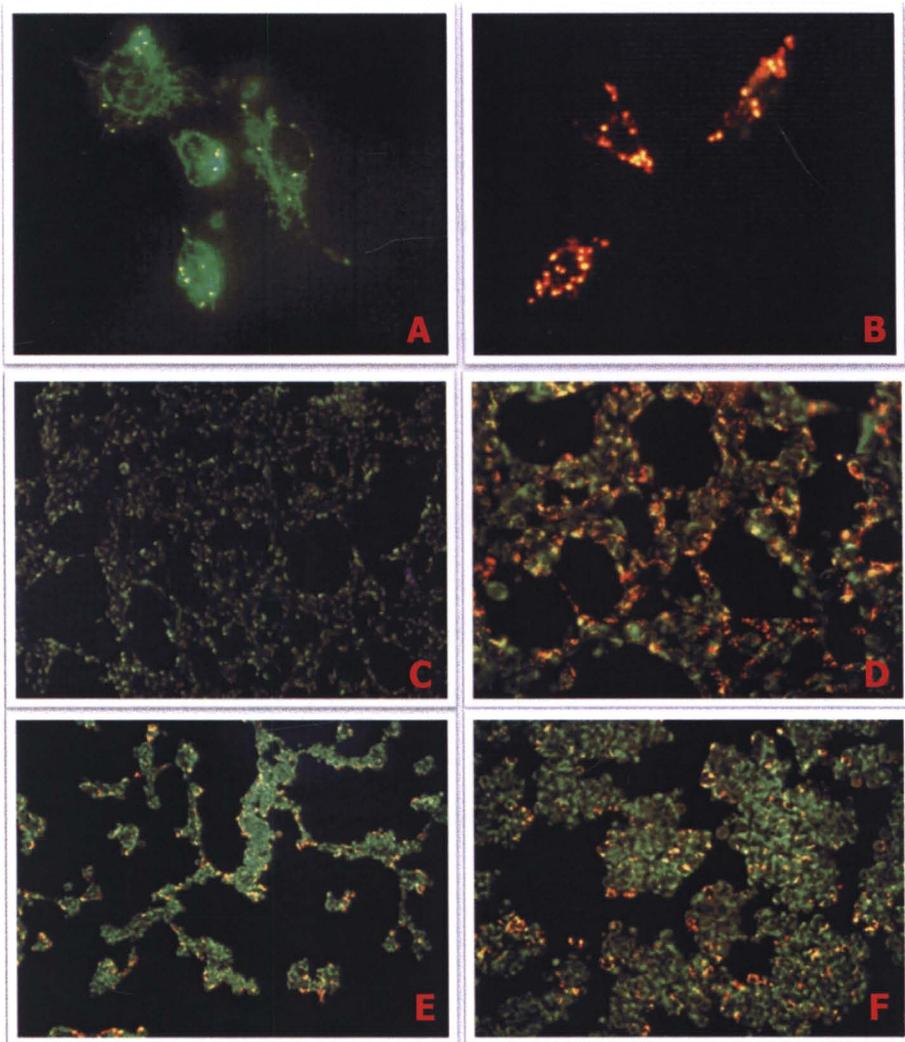
ภาพ 37 แสดงลักษณะของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงบนจานเพาะเลี้ยง
ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ หลังได้รับแคดเมียมเป็นเวลา 24 ชั่วโมง
A = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มควบคุม
B = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มที่ได้รับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 1 ppm
C = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มที่ได้รับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 2 ppm
D = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มที่ได้รับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 3 ppm

ภาพ 38 แสดงลักษณะของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงบนจานเพาะเลี้ยง
ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ หลังได้รับสาร curcuminoids ร่วมกับ
แคดเมียม เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
A = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่ม control
B = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มที่ได้รับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 3 ppm
C = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin)
ความเข้มข้น 5 μ M
D = เซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin)
ความเข้มข้น 5 μ M ร่วมกับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 3 ppm

ผลของแคดเมียมต่อการเปลี่ยนแปลง mitochondrial membrane potential (MMP) ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

ในการศึกษาผลของแคดเมียมต่อการเปลี่ยนแปลง mitochondrial membrane potential ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง เพื่อทดสอบลักษณะการตายแบบอะพอพโทซิสโดยมี mitochondria เป็นศูนย์กลางสำคัญ ทำการทดลองโดยนำกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม 3 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ทำการย้อมด้วยสี JC-1 ด้วยเทคนิค JC-1 Assay Kit โดยคุณสมบัติของสี JC-1 (5,5',6,6'-tetrachloro-1,1',3,3'-tetraethylbenzimidazolcarbocyanineiodide) สามารถเข้าไปใน mitochondrial matrix ของเซลล์ที่มีชีวิต ซึ่งมีค่าต่างศักย์ระหว่างชั้นเยื่อหุ้มของ mitochondria (mitochondrial membrane potential; MMP) ที่สูงทำให้สี JC-1 ที่อยู่ใน mitochondrial matrix เกิดการเกาะกลุ่มเปลี่ยนสีเป็นสีแดงส้ม ดังนั้นเมื่อนำเซลล์ไตเพาะเลี้ยงกลุ่มควบคุมไปย้อมสี JC-1 จึงพบสี JC-1 เป็นสีแดงส้มสะสมอยู่ใน mitochondrial matrix ดังแสดงในภาพ 39 (B, D) ในการทดลองได้ทดสอบกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยง (positive control) ที่ได้รับสาร CCCP (carbonyl cyanide 3-chlorophenylhydrazone) เป็นสารที่ไปรบกวนต่อค่าต่างศักย์ (MMP) โดยตรง จากผลการทดลอง ในกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสาร CCCP พบว่า สี JC-1 ติดอยู่บนผิวของ mitochondria และค้างอยู่ใน cytoplasm แสดงสีเป็นสีเขียว เนื่องจากเป็นกลุ่มเซลล์ที่มีการรบกวนของค่าต่างศักย์ (MMP) สี JC-1 จึงไม่สามารถเข้าสู่ mitochondrial matrix ได้ ดังแสดงในภาพ 39 (A, C) ซึ่งในกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม 3 ppm พบว่า สี JC-1 ติดอยู่บนผิวของ mitochondria และค้างอยู่ใน cytoplasm แสดงสีเป็นสีเขียว และพบเป็นสีแดงส้มที่สะสมอยู่ใน mitochondrial matrix ปะปนเล็กน้อย ดังแสดงในภาพ 39 (E, F) จากผลการทดลองอาจสรุปได้ว่าแคดเมียม (CdCl_2) มีผลทำให้เซลล์ไตเพาะเลี้ยงเกิดการตายแบบอะพอพโทซิสโดยมี mitochondria เป็นศูนย์กลางสำคัญ

ภาพ 39 แสดงการเปลี่ยนแปลงของ mitochondrial membrane potential (MMP) ในเซลล์โตเพาะเลี้ยงหลังได้รับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 3 ppm เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ด้วยการย้อมสี JC-1 ภายใต้กล้องฟลูออเรสเซนส์

A = เซลล์โตเพาะเลี้ยงที่กลุ่ม positive control (ภาพกำลังขยายสูง)

B = เซลล์โตเพาะเลี้ยงที่กลุ่มควบคุม (ภาพกำลังขยายสูง)

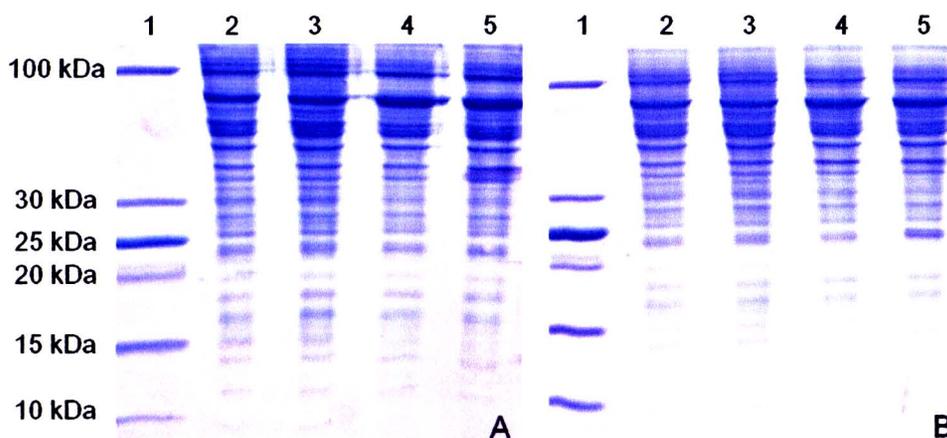
C = เซลล์โตเพาะเลี้ยงที่กลุ่ม positive control (ภาพกำลังขยายต่ำ)

D = เซลล์โตเพาะเลี้ยงที่กลุ่มควบคุม (ภาพกำลังขยายต่ำ)

E และ F = เซลล์โตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียมความเข้มข้น 3 ppm

ผลของแคดเมียม และ curcuminoids รวมทั้ง analogs ต่อระดับโปรตีนที่เกี่ยวข้องกับการตายแบบอะพอพโทซิสในเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

สำหรับการศึกษาโปรตีนที่เกี่ยวข้องกับการตายแบบอะพอพโทซิส ในเซลล์ไตเพาะเลี้ยง ซึ่งทำการทดสอบผลของสาร curcuminoids ได้แก่ สารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analog 1+2+3) และสารที่ 4 (Mono-O-demethylcurcumin) โดยในการศึกษาคั้งนี้จะทำการตรวจหาปริมาณโปรตีน Bax, Bcl-2 ทั้งใน cytosol และ mitochondria ในการทดลองจะทำการแบ่งกลุ่มการทดลองออกเป็นทั้งหมด 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ไม่ได้รับสารใดๆ (กลุ่มควบคุม) กลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียมความเข้มข้น 3 ppm กลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสาร curcuminoids ได้แก่ สารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analog 1+2+3) และสารที่ 4 (Mono-O-demethylcurcumin) ตามลำดับ และกลุ่มที่ได้รับสาร curcuminoids ได้แก่ สารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analog 1+2+3) และสารที่ 4 (Mono-O-demethylcurcumin) ร่วมกับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 3 ppm ซึ่งการทดสอบนี้ใช้เทคนิค western blot analysis เพื่อตรวจหาปริมาณโปรตีนที่ต้องการศึกษา ซึ่งจากผลการทดลองได้แสดงผลการสกัดแยกโปรตีนใน cytosol และ mitochondria ดังแสดงในภาพ 40 โดยผลการทดลองทั้งหมดจะทดลองผล 3 ซ้ำ ซึ่งได้นำไปวิเคราะห์ผลหาค่าเฉลี่ย และหาค่าความแตกต่างทางสถิติ

ภาพ 40 แสดงขนาด และชนิดโปรตีนใน cytosol และ mitochondria บน SDS-PAGE Gels ที่ได้จากการสกัดในเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

ภาพ A = โปรตีนใน cytosol ปริมาณ 12 ไมโครกรัม

ภาพ B = โปรตีนใน mitochondria ปริมาณ 12 ไมโครกรัม

Lane 1 = Protein ladder

Lane 2 = กลุ่มควบคุม

Lane 3 = กลุ่มที่ได้รับแคดเมียม (CdCl_2)

Lane 4 = กลุ่มที่ได้รับ curcuminoids หรือ analogs

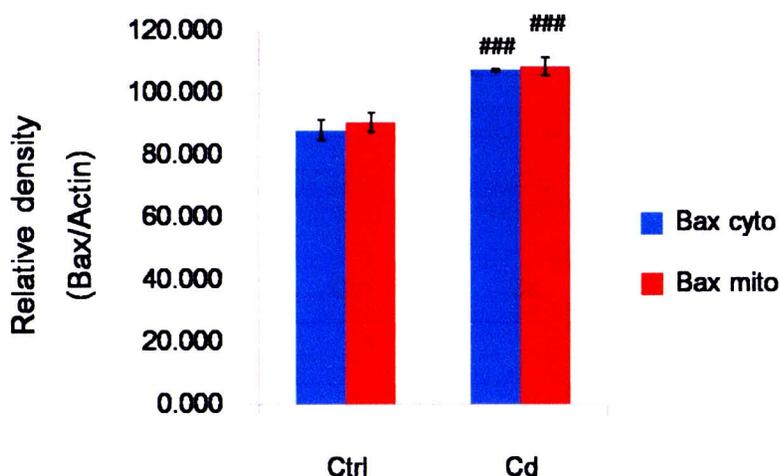
Lane 5 = กลุ่มที่ได้รับ curcuminoids หรือ analogs ร่วมกับ แคดเมียม

การวิเคราะห์ผลของแคดเมียม (CdCl_2) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีนที่เกี่ยวข้องกับการตายแบบอะพอพโทซิสในเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

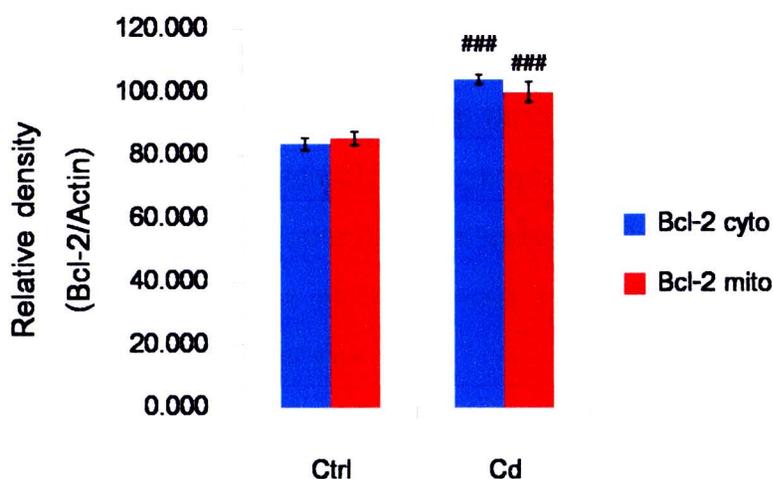
สำหรับการวิเคราะห์ผลของแคดเมียม (CdCl_2) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bax และ Bcl-2 ซึ่งในการทดสอบจะมีกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียมความเข้มข้น 3 ppm ของแต่ละการทดสอบทั้งหมด 3 ชุดการทดสอบ ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bax ในกลุ่มที่ได้รับแคดเมียมของแต่ละการทดสอบ พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ทั้งใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 41 จากผลการทดลองอาจสรุปได้ว่าความเป็นพิษของแคดเมียม (CdCl_2) มีผลต่อการทำงาน

ของโปรตีน Bax ทั้งใน cytosol และ mitochondria เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเหนี่ยวนำการตายของเซลล์ ไตเพาะเลี้ยงให้เกิดกระบวนการตายแบบอะพอพโทซิส

ภาพ 41 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของแคดเมียม (CdCl_2) ต่อค่าเฉลี่ย การแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol และ mitochondria พบว่า แคดเมียมมีผลต่อการแสดงออกของโปรตีน Bax ทั้งใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($^{###}p < 0.001$ เทียบกับ กลุ่มควบคุม) (กราฟแต่ละแท่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bcl-2 ในกลุ่มที่ได้รับแคดเมียมของแต่ละการ ทดสอบ พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ทั้งใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 42 จากผลการทดลอง อาจสรุปได้ว่าแคดเมียม (CdCl_2) มีผลต่อการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ทั้งใน cytosol และ mitochondria เพื่อป้องกันการตายของเซลล์จากการเหนี่ยวนำการตายด้วยแคดเมียม

ภาพ 42 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของแคดเมียม (CdCl_2) ต่อค่าเฉลี่ย

การแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria พบว่า แคดเมียมมีผลต่อการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ทั้งใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($^{###} p < 0.001$ เทียบกับ กลุ่มควบคุม) (กราฟแต่ละแท่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

การวิเคราะห์ผลของ curcuminoids และ analogs ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีนที่เกี่ยวข้องกับการตายแบบอะพอพโทซิสในเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

สำหรับการวิเคราะห์ผลของ curcuminoids และ analogs ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bax และ Bcl-2 ซึ่งในการทดสอบจะมีกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) และสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) ในความเข้มข้น 5 μM ของแต่ละการทดสอบ ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bax และ Bcl-2 วิเคราะห์ได้ดังนี้

กลุ่มที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม สำหรับผลการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน mitochondria พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 43 สำหรับการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bcl-2 พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ

mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 44

กลุ่มที่ได้รับสารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 45 สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bcl-2 พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 46

กลุ่มที่ได้รับสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 47 สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bcl-2 พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังแสดงในภาพ 48

การวิเคราะห์ผลของ Curcuminoids และ analogs ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีนที่เกี่ยวข้องกับการตายแบบอะพอโทซิสในเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังได้รับการเหนี่ยวนำการตายด้วยแคดเมียม ($CdCl_2$)

สำหรับการวิเคราะห์ผลของ curcuminoids และ analogs ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bax และ Bcl-2 ซึ่งการทดสอบจะมีกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) และสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) ความเข้มข้น 5 μM ร่วมกับแคดเมียมที่ความเข้มข้น 3 ppm ของแต่ละการทดสอบ ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bax และ Bcl-2 วิเคราะห์ได้ดังนี้

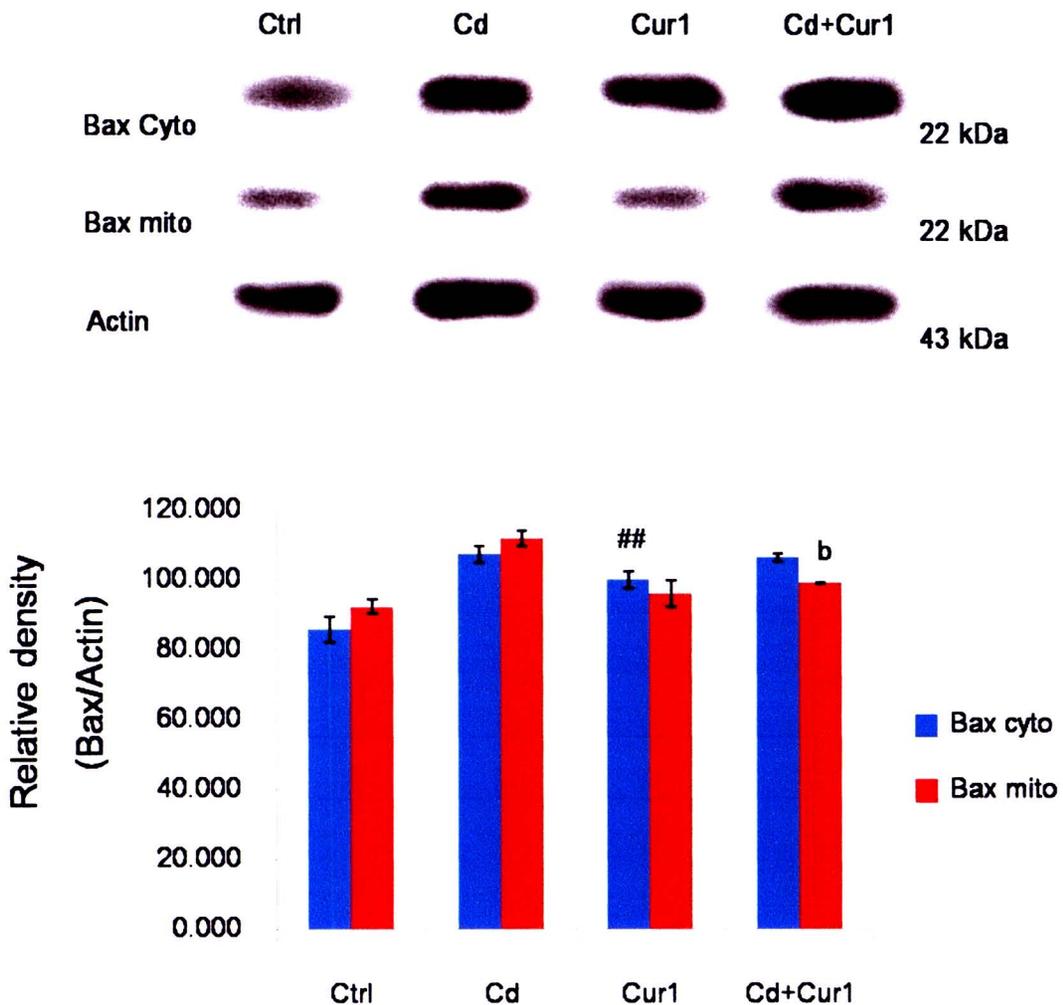
กลุ่มที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) ร่วมกับแคดเมียม พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol เพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม สำหรับผลการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน mitochondria พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน mitochondria ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 43 สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bcl-2 พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 44

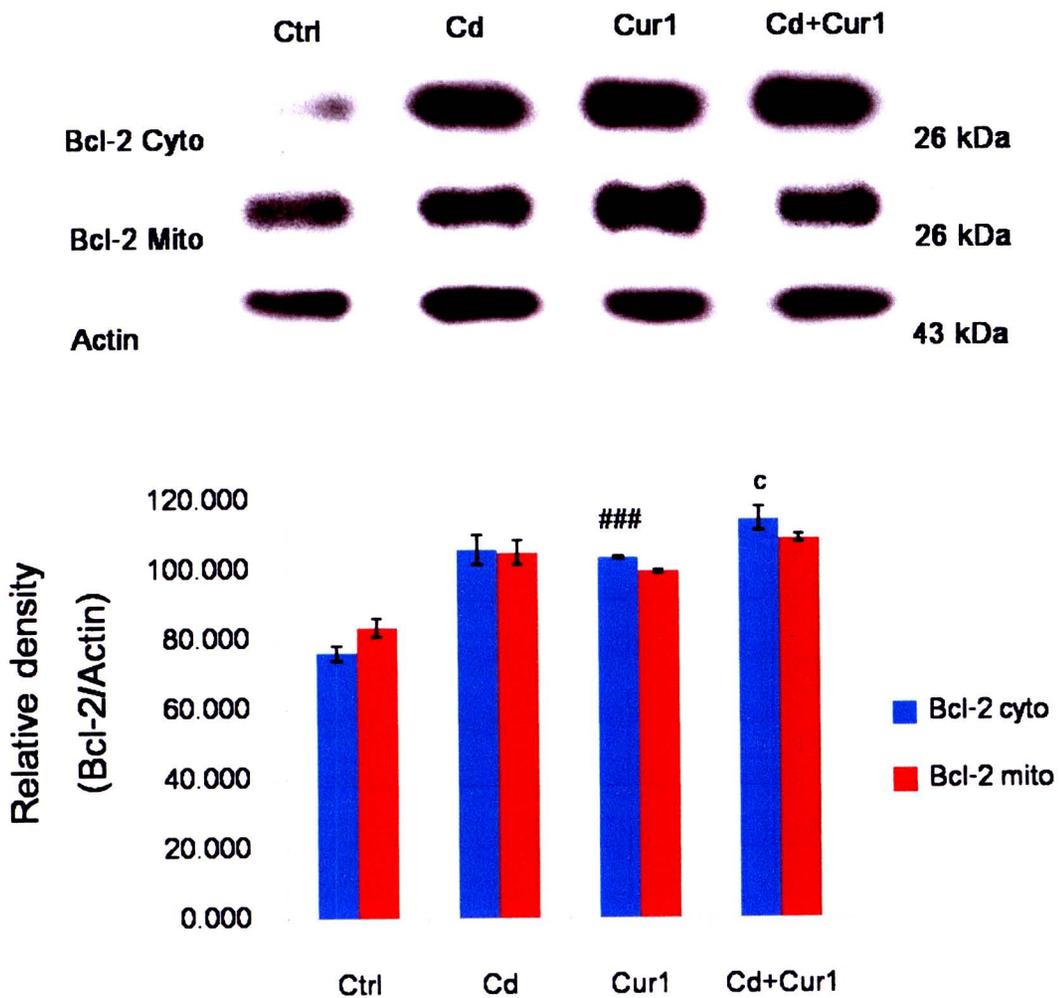
กลุ่มที่ได้รับสารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) ร่วมกับแคดเมียม พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol เพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม สำหรับผลการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน mitochondria พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน mitochondria ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 45 สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bcl-2 พบว่า การแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 46

กลุ่มที่ได้รับสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) ร่วมกับแคดเมียม พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol และ mitochondria เพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 47 สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของโปรตีน Bcl-2 พบว่า การแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol เพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม สำหรับผลการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน mitochondria พบว่า มีการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.001$) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับแคดเมียม ดังแสดงในภาพ 48

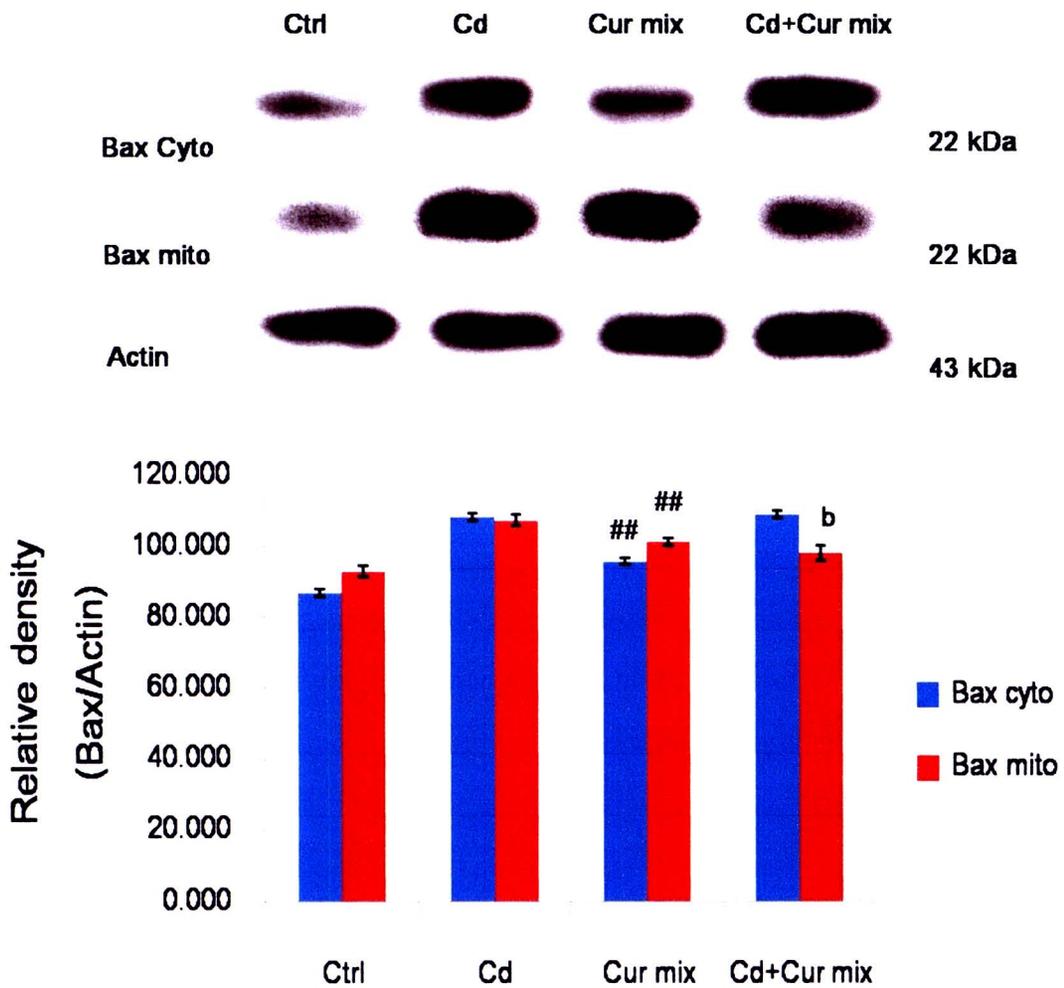
จากผลการวิเคราะห์ของสารที่ 1 (curcumin) สารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) และสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีนที่เกี่ยวข้องกับการตายแบบอะพอพโทซิสในเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังจากได้รับการเหนี่ยวนำด้วยแคดเมียม (CdCl_2) สรุปได้ว่าในกลุ่มที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) และสารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) มีผลต่อการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน mitochondria ลดลงอย่างเด่นชัด ส่วนในกลุ่มที่ได้รับสารที่ 4 (mono-O-demethylcurcumin) มีผลการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน mitochondria เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าสารแต่ละสารมีผลต่อการแสดงออกของโปรตีน Bax และ Bcl-2 ที่แตกต่างกัน ออกไปขึ้นอยู่กับคุณสมบัติในตัวของสารต่อการต้านการตายของเซลล์ไตเพาะเลี้ยงหลังได้รับการเหนี่ยวนำด้วยแคดเมียม ดังแสดงสรุปไว้ในตาราง 3

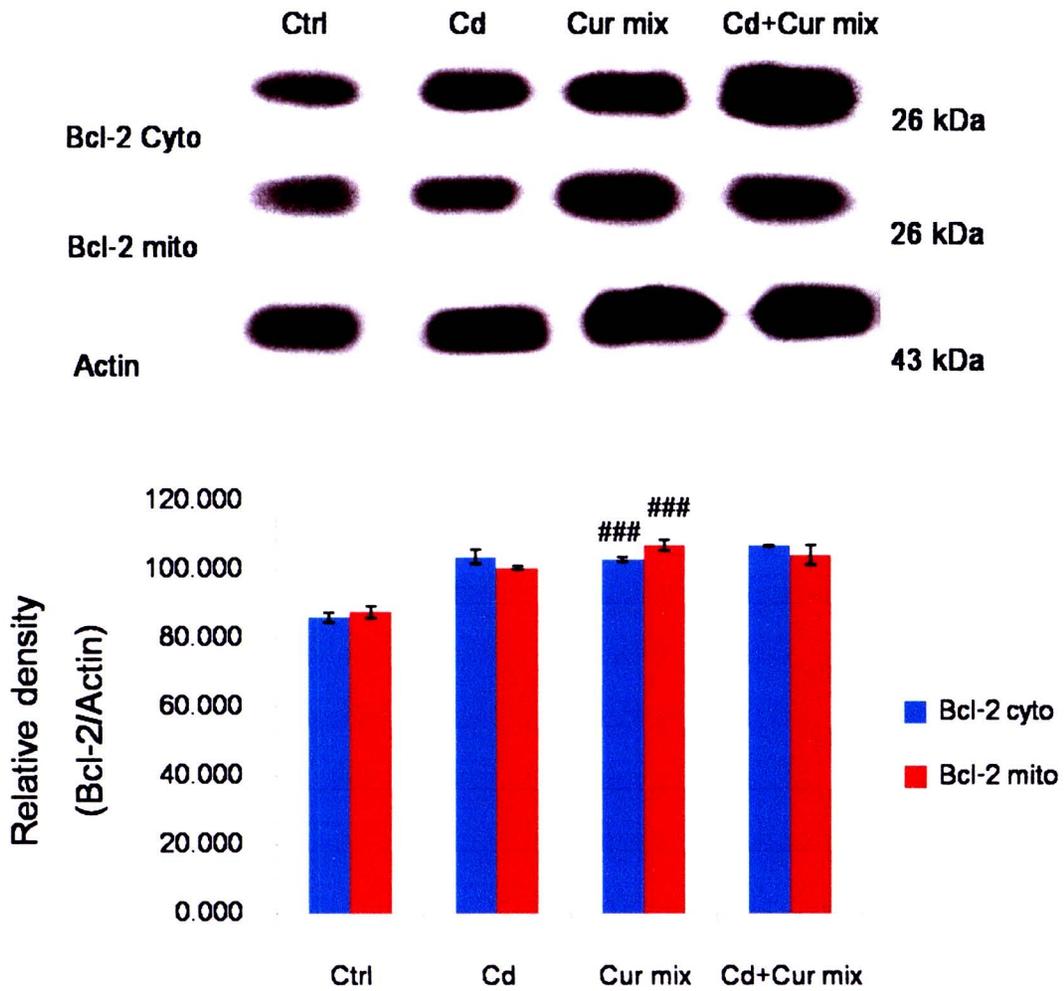
ภาพ 43 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol และ mitochondria (^{##} $p < 0.01$ เทียบกับกลุ่มควบคุม) (^b $p < 0.01$ เทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม) (กราฟแต่ละแท่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

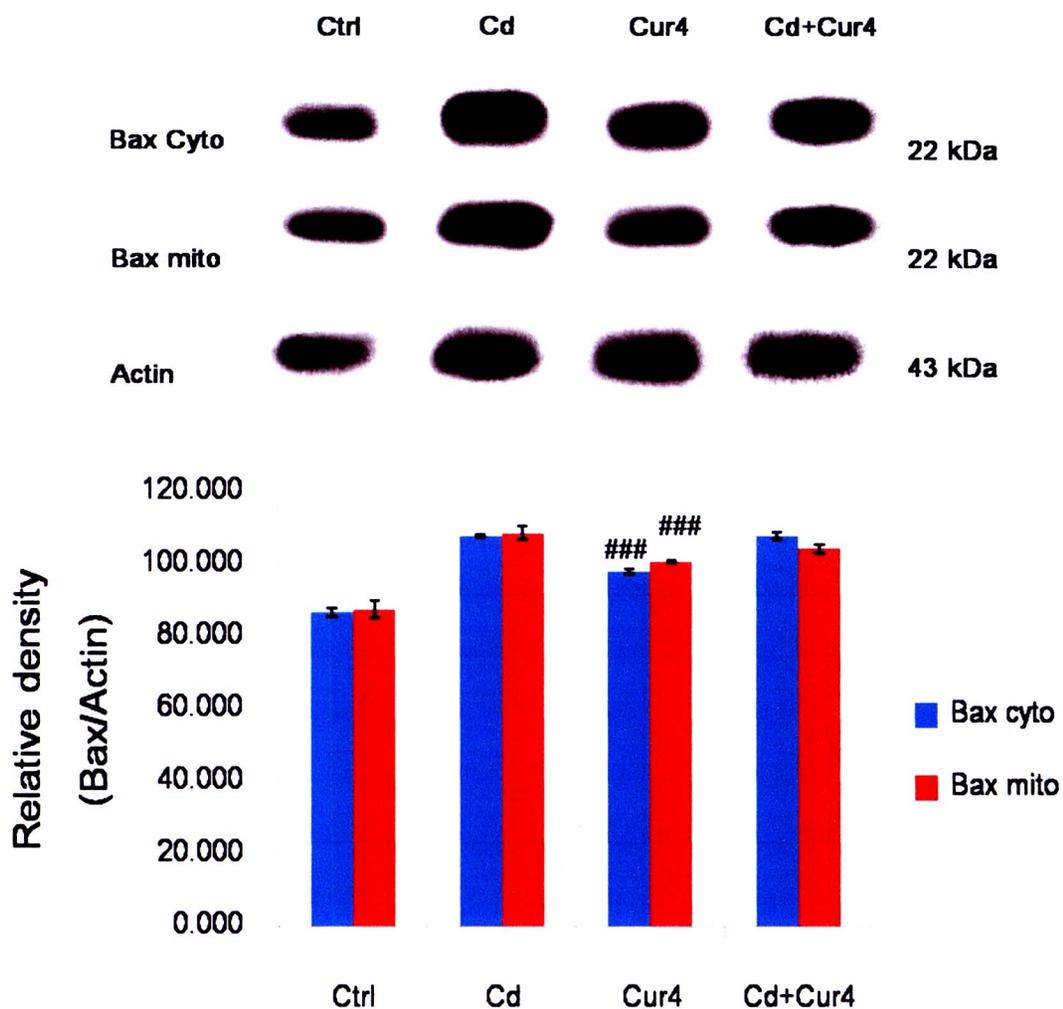
ภาพ 44 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่ 1 (curcumin) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria (^{###} $p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มควบคุม) (^c $p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม) (กราฟแต่ละแท่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

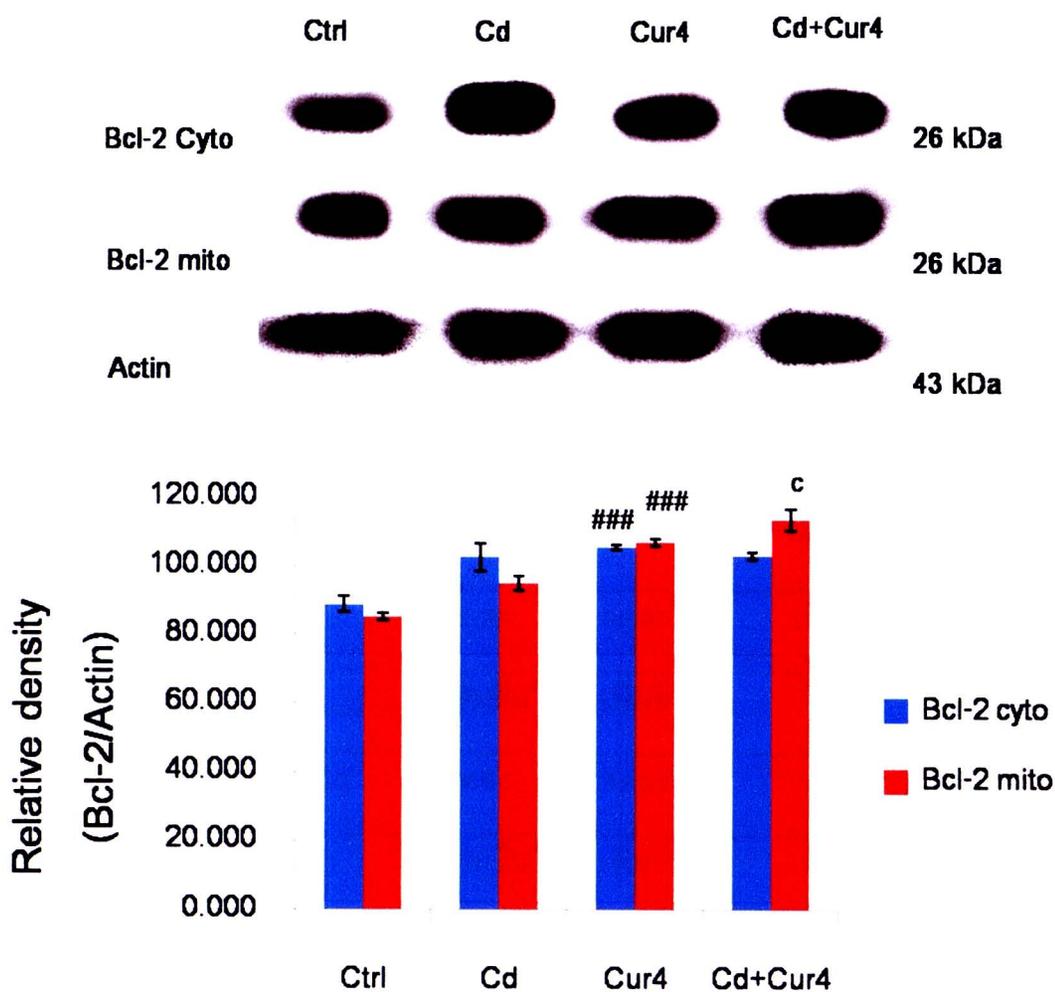
ภาพ 45 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol และ mitochondria ([#] $p < 0.01$ เทียบกับกลุ่มควบคุม) (^b $p < 0.01$ เทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม) (กราฟแต่ละแท่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

ภาพ 46 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่เป็น mixture (analogs 1+2+3) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria (^{###} $p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มควบคุม) (กราฟแต่ละแท่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

ภาพ 47 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของกลุ่มเซลล์ที่เพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่เป็น 4 (mono-O-demethylcurcumin) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bax ใน cytosol และ mitochondria (### $p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มควบคุม) (กราฟแต่ละแท่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

ภาพ 48 แสดงกราฟการวิเคราะห์ผลของกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับสารที่เป็น 4 (mono-O-demethylcurcumin) ต่อค่าเฉลี่ยการแสดงออกของโปรตีน Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria (### $p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มควบคุม) ($p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม) (กราฟแต่ละแห่งแสดงค่าเฉลี่ย Mean \pm S.D.)

ตาราง 3 สรุปผลการแสดงออกของโปรตีน Bax และ Bcl-2 ใน cytosol และ mitochondria ของเซลล์ไตเพาะเลี้ยง

สาร	โปรตีน			
	Bax		Bcl-2	
	Cytosol	Mitochondria	Cytosol	Mitochondria
Cadmium (Cd)	เพิ่มขึ้น ^{###}	เพิ่มขึ้น ^{###}	เพิ่มขึ้น ^{###}	เพิ่มขึ้น ^{###}
Curcumin	เพิ่มขึ้น [#]	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น [#]	เพิ่มขึ้น
Curcumin + Cd	ลดลง	ลดลง ^b	เพิ่มขึ้น ^c	เพิ่มขึ้น
Curcuminoids (1+2+3)	เพิ่มขึ้น [#]	เพิ่มขึ้น [#]	เพิ่มขึ้น ^{###}	เพิ่มขึ้น ^{###}
Curcuminoids (1+2+3) + Cd	ลดลง	ลดลง ^b	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
Mono-O-demethylcurcumin	เพิ่มขึ้น ^{###}	เพิ่มขึ้น ^{###}	เพิ่มขึ้น ^{###}	เพิ่มขึ้น ^{###}
Mono-O-demethylcurcumin + Cd	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	ลดลง	เพิ่มขึ้น ^c

หมายเหตุ : ([#] $p < 0.01$, ^{###} $p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มควบคุม) (^b $p < 0.01$, ^c $p < 0.001$ เทียบกับกลุ่มเซลล์ไตเพาะเลี้ยงที่ได้รับแคดเมียม)